

JOURNAL OF ADVANCED EDUCATION STUDIES İleri Eğitim Çalışmaları Dergisi

5 (2): 252-263, 2023

EMOTIONAL INTELLIGENCE IN THE SPORTS SECTOR: A PROFILE ANALYSIS OF EMPLOYEES

¹Gülsen TOSUN TUNÇ

Geliş Tarihi/Received: 21.10.2023 Elektronik Yayın / Online Published: 15.12.2023

DOI: 10.48166/ejaes.1379507

ABSTRACT

The aim of the study was to investigate the emotional intelligence levels of people working in sports organizations regarding different variables, such as gender, marital status, and sports activities. A total of 272 (159 male, 113 female) participants working in sports organizations participated in the study voluntarily. The Emotional Intelligence Trait-Short Form (EQ-SF) scale was used as a data collection tool. SPSS 23 program was used for data analysis. The suitability of the data to normal distribution was examined with kurtosis and skewness values. The t test was used for comparisons between independent groups. The significance level was determined as p<.05. According to the data obtained, men's self-control, sociability sub-dimensions, and total emotional intelligence scores were found to be significantly higher than women. Similarly, self-control, sociability sub-dimensions and total emotional intelligence scores of individuals who do sports were found to be significantly higher. However, in the comparison made according to marital status, no significant difference was found between emotional intelligence levels. As a result, it can be said that men working in sports organizations have higher levels of self-control, sociability, and total emotional intelligence than women, and individuals doing sports have higher levels of self-control, sociability, and total emotional intelligence than those who not doing sports.

Keywords: Emotional intelligence, sports, organisation

⁻

¹Dr. Research Assistant, Aksaray University Faculty of Sport Sciences-Sports Management Department, ORCID 0000-0002-7142-4578, Email: gulsentit@hotmail.com

SPOR SEKTÖRÜNDE DUYGUSAL ZEKÂ: ÇALIŞANLARIN PROFIL ANALİZİ

ÖZET

Bu araştırmanın amacı spor organizasyonlarında çalışan kişilerin duygusal zekâ düzeylerini cinsiyet, medeni durum, spor yapma durumlarına göre incelemektir. Araştırmaya spor organizasyonlarında görev yapan toplam 272 (159 erkek, 113 kadın) katılımcı gönüllü olarak katılmıştır. Veri toplama aracı olarak Duygusal Zekâ Özelliği-Kısa Formu (EQ-SF) ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 23 programı kullanıldı. Verilerin normal dağılıma uygunluğu basıklık ve çarpıklık değerleri ile incelenmiştir. Bağımsız gruplar arasındaki karşılaştırmalarda t testi kullanıldı. Anlamlılık düzeyi p<.05 olarak belirlendi. Elde edilen verilere göre erkeklerin öz kontrol, sosyallik alt boyutları ve toplam duygusal zekâ puanlarının kadınlara göre anlamlı düzeyde yüksek olduğu belirlendi. Benzer şekilde spor yapan bireylerin öz kontrol, sosyallik alt boyutları ve toplam duygusal zekâ puanları da anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Ancak medeni duruma göre yapılan karşılaştırmada duygusal zekâ düzeyleri arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır. Sonuç olarak spor organizasyonlarında çalışan erkeklerin öz kontrol, sosyallik ve toplam duygusal zekâ düzeylerinin kadınlara göre daha yüksek olduğu, spor yapan bireylerin de öz kontrol, sosyallik ve toplam duygusal zekâ düzeylerinin spor yapmayanlara göre daha yüksek olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Duygusal zekâ, spor, organizasyon

1. INTRODUCTION

Emotional intelligence (EI) refers to recognizing, understanding, and managing emotions (Mayer et al., 2008). Research consistently shows that EI is associated with work attitudes, behaviors, and outcomes (Carmeli, 2003). EI has been recognized as a valuable asset in organizations, contributing to success, effective leadership, and team performance (George, 2000). Furthermore, EI has been linked to organizational job satisfaction and adaptive behavior (Soliman, 2022). Team emotional intelligence, which refers to the collective EI of team members, has been shown to enhance team creativity and decision-making (Barczak et al., 2010).

EI significantly affects managerial practices (Ashkanasy & Daus, 2002). Some studies have observed that EI has been added to employee development programs as an organization (Schwartz, 2000), and some higher education institutions have added EI to their training programs (Boyatzis et al., 2002). According to Goleman (1995), EI creates a competitive environment in the workplace and individuals' work performance and productivity increase due to this competition. Leaders with high EI can better understand and manage their emotions and those of others, leading to improved communication, decision-making, and relationship-building skills (George, 2000). Employees with higher levels of EI are more likely to experience job satisfaction and engage in adaptive and productive behaviors (Soliman, 2022). EI plays a significant role in sports organizations, impacting various aspects such as athletic performance, motivation, leadership, anxiety levels, and well-being.

EI has been studied extensively in sports and exercise. Laborde et al. (2015) conducted a systematic review and identified EI as a significant factor influencing sports performance. Kopp and Jekauc (2018) conducted a meta-analytical investigation to confirm the influence of EI on competitive

sports performance. Rodríguez-Romo et al. (2021) explored the EI of undergraduate athletes, highlighting the association between high EI and improved sports performance. Norris et al. (2017) conducted a systematic review and found that stress and well-being affect coach performance. Šukys et al. (2019) investigated the relationship between EI and athlete motivation to participate in sports, emphasising the need for further research. Lee et al. (2019) found that increasing EI can enhance personal well-being for high school athletic directors, suggesting that EI is an important factor for their well-being. Cho et al. (2021) investigated the mediating role of work satisfaction in the relationship between sports coaches' positive emotions, task performance, and well-being, providing practical implications for sports organizations. EI is an essential skill for people working in sports organizations as it can help them manage their and others' emotions effectively, build relationships, and communicate effectively. This study examined the EI levels of people working in sports organizations regarding different variables, such as gender, marital status and sports activities. The findings of this study will help identify factors that influence EI in sports organizations and inform the development of interventions to improve EI levels.

2. METHOD

This research was conducted in accordance with the Declaration of Helsinki and Ethical Principles. A total of 272 (159 male, 113 female) participants working in sports organizations participated in the study voluntarily.

2.1. Measurements

The EI Scale-Short Form (EQ-SF-SF), developed by Furnham and Petrides (2000, 2001), was adapted for Turkish by Özer et al. (2013). EQ-SF determines individuals' self-perception levels regarding their emotional competence. It consisted of 30 items. The scale is a 7-point Likert-type instrument designed to measure emotional intelligence. The scale comprises "Subjective Well-being, Self-Control, Emotionality, and Sociability." The equivalence and linguistic validity of the scale from the English form to the Turkish form were confirmed by the positive correlation between the scores obtained from the Turkish forms. The Exploratory Factor Analysis conducted to understand the scale's validity resulted in a four-factor structure consisting of 20 items.

2.2. Data Analysis

SPSS 23 program was used for data analysis. The suitability of the data to normal distribution was examined with kurtosis and skewness values. The t test was used for comparisons between independent groups. The significance level was determined as p<.05.

3. FINDINGS

Table 1. Comparison of Scale Sub-dimensions and Total Scores According to Gender

						t test	
_	Gender	N	Mean	SS	t	df	p
Subjective Well-	Male	159	5,71	,88	1 746	270	,082
Being	Female	113	5,52	,87	t 1,746 3,030 -,166 2,134 2,730		,002
Self-Control	Male	159	5,08	,74		270	,003
Sen-Control	Female	113	4,79	,79			,003
Sensuality	Male	159	4,00	,90	166	270	,868
Sensuality	Female	113	4,02	,89	-,100	270	,808
Sociability	Male	159	5,14	,72	2 124	270	024
Sociatinity	Female	113	4,94	,81	2,134	270	,034
Total Emotional	Male	159	5,20	,62	2 730	270	007
Intelligence	Female	113	4,9	,63	2,730	270	,007

As a result of the independent group t test comparison of the participants' total and subdimension scores of the scale according to gender, the groups' self-control (t=3.030; p<.05), sociability (t=2.134; p<.05) sub-dimensions and total EI scores (t=2.730; p<.05) The difference between the arithmetic means was found to be statistically significant in favor of men (p<.05).

Table 2. Comparison of Scale Sub-dimensions and Total Scores According to Martial Status

						t test	
•	Martial Status	N	Mean	SS	t	df	p
Subjective Well-	Single	143	5,60	,88	-,717	270	,474
Being	Married	129	5,67	,87	-,/1/	270	,4/4
Self-Control	Single	143	5,02	,74	1 206	270	,167
Sen-Control	Married	129	4,89	,80	1,386	210	,107
Canquality	Single	143	4,09	,92	1.625	270	,105
Sensuality	Married	129	3,92	,86	1,625		
Cociobility	Single	143	5,08	,79	626	270	525
Sociability	Married	129	5,02	,74	,636	270	,525
Total Emotional	Single	143	5,14	,65	965	270	200
Intelligence	Married	129	5,07	,60	,865	270	,388

As a result of the independent group t test comparison of the participants' total and subscale scores of the scale according to marital status, no significant difference was detected between the groups (p>.05).

Table 3. Comparison of Scale Sub-dimensions and Total Scores According to Sports Activity

						t test	
	Sports Activity	N	Mean	SS	t	df	p
Subjective Well-	Yes	153	5,69	,90	1,285	270	,200
Being	No	119	5,56	,85			,200
Self-Control	Yes	153	5,06	,75	2 506	270	,010
Sen-Control	No	119	4,82	,78	2,596	210	,010
Sensuality	Yes	153	4,02	,94	,149	270	,882
Schsuarty	No	119	4,00	,84	,147		
Socibiality	Yes	153	5,15	,75	2,500 270	,013	
Sociolanty	No	119	4,92	,77		210	,013
Total Emotional	Yes	153	5,19	,62	2,545	270	,011
Intelligence	No	119	5, 00	,62			,011

As a result of the independent group t test comparison of the participants' total and sub-dimension scores of the scale according to their sports activities, the groups' self-control (t=2.596; p<.05), sociability (t=2.500; p<.05) sub-dimensions and total EI scores (t=2.545; p<.05). The difference between the arithmetic means was found to be statistically significant in favor of participants who do sport (p<.05).

4. DISCUSSION

In this research, which was conducted to examine the EI of employees in the sports sector, it was examined whether there were differences in terms of gender, marital status and sports activities of the participants. The study found that marital status had no effect on emotional intelligence. However, it was determined that men and individuals who do sports had significantly higher scores of self-control, sociability which are sub-dimensions of EI and total emotional intelligence.

In the study conducted, no difference was found in EI levels according to marital status for people working in sports organizations. Similarly, Celikdag (2018) found in his study that there was no significant difference between the marital status of the participants and the scores they received from the EI scale sub-dimensions. Awla (2023) demonstrated that marital status does not cause a difference in terms of well-being, self-control, emotionality, sociability and EI among university administrators. In other words, it was concluded that the emotional intelligences of both married and single managers were similar to each other. There are also studies in the literature examining the correlation between marital

status and emotional intelligence. Güllüce and İşcan (2010) determined in their study that there was no significant relationship between managers' EI and marital status. These findings support the findings obtained in our study. On the contrary, there are studies showing that marital status will positively affect emotional intelligence (Ekstrimera and Fernandez, 2005; Jokar, 2007). It can be thought that the marriage situation enables the development of emotional intelligence aspects. The possible reason for the different results in our study may be related to the time spent married.

The EI levels of male participants were significantly higher than female participants who work in sports organizations in this study. It appears that there are different results in the literature. There are also research findings that EI does not change according to gender (Brown and Reilly, 2008), that women's EI is higher (Fernández-Berrocal et al., 2012), and that male participants have high EI levels as in our study. Ciarrochi et al. (2000) explained women's high EI levels for two main reasons. The first is that women are biologically equipped for this, and the second is that their empathy skills are more developed as they experience more intense social interaction. Another explanation is given by Mayer et al. (1999). These researchers reported that women had to understand emotions better because they had less power in the societies they lived in. In our study, contrary to these assumptions, men's EI was found to be higher. These findings show that male employees with higher EI can provide more self-control and have better social skills than women.

In the comparison of sports activities and EI levels, the emotional levels of individuals who do sports are significantly higher for people working in sports organizations. Very few studies have been found in the literature examining of exercise status. Similar to our study, in the study conducted by Szabo and Urbán (2014), a significant difference was found in terms of sports playing status, and the EI levels of non-athlete participants were lower than others. In the study of Coskun (2019), it was observed that those who do sports have higher EI levels. Unlike these, Celikdag (2018) reported in his study that sports activities did not create a significant difference in EI levels. Isleyen (2021) found that there was no difference in EI levels of university students depending on whether they do sports. It has been stated that doing sports can affect psychological states (Pot and Keizer, 2016) and contribute to emotional-cognitive development (Erickson et al., 2013). In this regard, the fact that the emotional intelligence levels of individuals who do sports are higher than those who do not do sports, even without taking into account the frequency and duration of sports, supports the literature information.

5. RESULTS

As a result, it can be said that men working in sports organizations have higher levels of self-control, sociability, and total emotional intelligence than women, and individuals doing sports have higher levels of self-control, sociability, and total emotional intelligence than those who not doing sports.

REFERENCES

- Ashkanasy, N. M., & Daus, C. S. (2002). Emotion in the workplace: The new challenge for managers. Academy of Management Perspectives, 16(1), 76-86.
- Barczak, G., Lassk, F., & Mulki, J. (2010). Antecedents of team creativity: An examination of team emotional intelligence, team trust and collaborative culture. Creativity and innovation management, 19(4), 332-345.
- Boyatzis, R. E., Stubbs, E. C., & Taylor, S. N. (2002). Learning cognitive and Emotional intelligence competencies through graduate management education. Academy of Management Learning & Education, 1(2), 150-162.
- Carmeli, A. (2003). The relationship between Emotional intelligence and work attitudes, behavior and outcomes. Journal of Managerial Psychology, 18(8), 788-813.
- Celikdag, C. (2019). Beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin duygusal zekâ düzeyleri ile liderlik özellikleri arasındaki ilişkinin incelenmesi (Erzurum ili örneği) (Master's thesis, Kış Sporları ve Spor Bilimleri Enstitüsü).
- Cho, H., Kim, S. H., & Lee, Y. H. (2021). Sport coaches' positive emotions, task performance, and well-being: the mediating role of work satisfaction. International Journal of Sports Science & Amp; Coaching, 16(6), 1247-1258.
- Ciarrochi, JV, Chan AYC, Caputi P, 2000. A Critical Evaluation of the Emotional Construct. Personality and Individual Differences, 28, 539 561.
- Coskun, E. (2019). Duygusal Zekâ ve Belirsizliğe Tahammülsüzlüğün Stresle Başa Çıkma Tarzlarına Etkisinin İncelenmesi (Yüksek lisans tezi). Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, İstanbul.
- Deniz, M. E., Özer, E., & Işık, E. (2013). Duygusal zekâ özelliği ölçeği–kısa formu: geçerlik ve güvenirlik çalışması. Eğitim ve Bilim, 38(169).
- Erickson, K. I., Gildengers, A. G., Butters, M. A. (2013). Physical activity and brain plasticity in late adulthood. Dialogues in Clinical Neuroscience, 15(1), 99-108.
- Extremera N, Fernandez BP. Perceived emotional intelligence and life satisfaction: Predictive and incremental validity using the Trait Meta-Mood Scale. Pers Individ Diff. 2005;39:937-48.
- George, J. M. (2000). Emotions and leadership: the role of emotional intelligence. Human Relations, 53(8), 1027-1055.
- Goleman, D. (1995). Emotional intelligence. New York: Bantam. Surveying the Influence of Transformational Leadership on Empowerment, 509.
- Güllüce, A. Ç., & İşcan, Ö. F. (2010). Mesleki tükenmişlik ve duygusal zekâ arasındaki ilişki. Eskişehir Osmangazi Üniversitesi İİBF Dergisi, 5(2), ss.7-29.
- Jowkar B. The Mediator role of resilience in relation between emotional intelligence, general intelligence and life satisfaction. Contemp Psychol.2007; 2(2):4-12.

- Kopp, A. and Jekauc, D. (2018). The influence of Emotional intelligence on performance in competitive sports: a meta-analytical investigation. Sports, 6(4), 175.
- Laborde, S., Dosseville, F., & Allen, M. S. (2015). Emotional intelligence in sport and exercise: a systematic review. Scandinavian Journal of Medicine & Amp; Science in Sports, 26(8), 862-874.
- Lee, Y. H., Richards, K. A. R., & Washhburn, N. S. (2019). Emotional intelligence, job satisfaction, emotional exhaustion, and subjective well-being in high school athletic directors. Psychological Reports, 123(6), 2418-2440.
- Mayer, J. D., Salovey, P., & Caruso, D. R. (2008). Emotional intelligence: new ability or eclectic traits?. American Psychologist, 63(6), 503-517.
- Mayer, JD, Caruso D R, Salovey P, 1999. Emotional intelligence Meets Traditional Standarts for an Intelligence. Intelligence, 27, 267-298.
- Norris, L. A., Didymus, F. F., & Kaiseler, M. (2017). Stressors, coping, and well-being among sports coaches: a systematic review. Psychology of Sport and Exercise, 33, 93-112.
- Petrides, K. V., & Furnham, A. (2000). On the dimensional structure of emotional intelligence. Personality and individual differences, 29(2), 313-320.
- Petrides, K. V., & Furnham, A. (2001). Trait emotional intelligence: Psychometric investigation with reference to established trait taxonomies. European journal of personality, 15(6), 425-448.
- Pot, N., Keizer, R. (2016). Physical activity and sport participation: a systematic review of the impact of fatherhood. Preventive Medicine Reports, 4, 121-127.
- Rodríguez-Romo, G., Blanco-García, C., Díez-Vega, I., & Acebes-Sánchez, J. (2021). Emotional intelligence of undergraduate athletes: the role of sports experience. Frontiers in Psychology, 12.
- Schwartz, T. (2000). How do you feel. Fast Company, 35, 296.
- Soliman, R. (2022). The relation between Emotional intelligence training and job satisfaction—case study & amp;lt;br>—in the united arab emirates. Open Journal of Business and Management, 10(04), 1834-1852.
- Šukys, S., Tilindienė, I., Česnaitienė, V. J., & Kreivytė, R. (2019). Does Emotional intelligence predict athletes' motivation to participate in sports?. Perceptual and Motor Skills, 126(2), 305-322.
- Szabo, A., & Urbán, F. (2014). Do combat sports develop emotional intelligence?. *Kinesiology*, 46(1): 53-60.

GENİŞLETİLMİŞ TÜRKÇE ÖZET

GİRİŞ

Duygusal zekâ (DZ), duyguları tanıma, anlama ve yönetme yeteneğini ifade eder (Mayer vd., 2008). Araştırmalar, DZ'nin iş tutumları, davranışları ve sonuçlarla ilişkilendirildiğini sürekli olarak göstermektedir (Carmeli, 2003). DZ, organizasyonlarda başarı, etkili liderlik ve takım performansına katkı sağladığı (George, 2000), organizasyon içi iş tatmini ve uyumlu davranışlarla ilişkilendirildiği bulunmuştur (Soliman, 2022).

DZ, işyerinde rekabetçi bir ortam oluşturur ve bu rekabet nedeniyle bireylerin iş performansı ve verimliliği artar (Goleman, 1995). Yüksek DZ'ye sahip liderler duygularını ve başkalarının duygularını daha iyi anlayabilir ve yönetebilirler, bu da iletişim, karar verme ve ilişki kurma becerilerini geliştirir (George, 2000). DZ, spor ve egzersiz alanında yoğun bir şekilde incelenmiştir. Laborde ve ark. (2015), spor performansını etkileyen önemli bir faktör olarak DZ'yi tanımlayan sistematik bir inceleme yapmıştır. Rodríguez-Romo ve ark. (2021), lisans öğrencisi sporcuların DZ'sini keşfetmiş ve yüksek DZ ile gelişmiş spor performansı arasındaki ilişkiyi vurgulamıştır. Norris ve ark. (2017), stresin ve refahın koç performansını etkilediğini belirleyen sistematik bir inceleme yapmıştır. Šukys ve ark. (2019), DZ ile spor yapma motivasyonu arasındaki ilişkiyi araştırmış ve daha fazla araştırmaya ihtiyaç olduğunu vurgulamıştır. DZ, spor organizasyonlarında çalışan insanlar için önemli bir beceri olarak rol oynar, çünkü duygularını ve başkalarının duygularını etkili bir şekilde yönetmelerine, ilişkiler kurmalarına ve etkili iletişim kurmalarına yardımcı olabilir. Bu çalışmanın amacı, spor organizasyonlarında çalışan insanların DZ seviyelerini, cinsiyet, medeni durum ve spor aktiviteleri gibi farklı değişkenler açısından incelemektir.

YÖNTEM

Bu araştırma, Helsinki Bildirgesi ve Etik İlkelerine uygun olarak yürütülmüştür. Spor organizasyonlarında çalışan toplam 272 katılımcı gönüllü olarak çalışmaya katılmıştır.

Ölçümler

Furnham ve Petrides (2000, 2001) tarafından geliştirilen ve Türkçe'ye Özer ve ark. (2013) tarafından uyarlanan Duygusal Zekâ Ölçeği-Kısa Form (30 madde 7'li likert tipi) kullanılmıştır. Bu ölçek, bireylerin duygusal yetenekleri konusundaki öz algı düzeylerini belirlemektedir.

Veri Analizi

Veri analizi için SPSS 23 programı kullanılmıştır. Bağımsız gruplar arasındaki karşılaştırmalarda t testi kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi p<.05 olarak belirlenmiştir.

BULGULAR

Tablo 1. Cinsiyetlere Göre Toplam DZ ve Alt Boyut Puanlarının Karşılaştırması

						t test	
_	Cinsiyet	N	Ort.	SS	t	sd	p
İyi Oluş	Erkek	159	5,71	,88	1,746	270	,082
Tyl Oluş	Kadın	113	5,52	,87	1,740	270	,002
Öz Kontrol	Erkek	159	5,08	,74	2.020	270	002
Oz Kontroi	Kadın	113	4,79	,79	3,030	270	,003
Duygusallık	Erkek	159	4,00	,90	-,166	270	,868
Duygusamk	Kadın	113	4,02	,89		270	,000
Sosyallik	Erkek	159	5,14	,72	2,134	270	,034
Sosyanik	Kadın	113	4,94	,81	2,134	270	,034
Toplam Puan	Erkek	159	5,20	,62	2.730	270	007
	Kadın	113	4,9	,63	2,730 270	270	,007

Cinsiyetlere göre yapılan karşılaştırmada, öz kontrol (t=3.030; p<.05), sosyallik (t=2.134; p<.05) alt boyutları ve DZ toplam puanda (t=2.730; p<.05) erkekler lehine anlamlı farklılık tespit edilmiştir.

Tablo 2. Medeni Duruma Göre Toplam DZ ve Alt Boyut Puanlarının Karşılaştırması

						t test	
	Medeni Durum	N	Ort.	SS	t	sd	p
İyi Oluş	Bekar	143	5,60	,88	-,717	270	,474
Tyl Oluş	Evli	129	5,67	,87		270	,474
	Bekar	143	5,02	,74	1 200	270	1.67
Öz Kontrol	Evli	129	4,89	,80	1,386	270	,167
D	Bekar	143	4,09	,92	1,625	270	,105
Duygusallık	Evli	129	3,92	,86			
Cograllit	Bekar	143	5,08	,79	,636	270	525
Sosyallik	Evli	129	5,02	,74		270	,525
Toplam Puan	Bekar	143	5,14	,65	965	270	200
	Evli	129	5,07	,60	,865	270	,388

Medeni duruma göre yapılan karşılaştırmada, anlamlı farklılık tespit edilmemiştir (p>.05).

Tablo 3. Spor Yapma Durumuna Göre Toplam DZ ve Alt Boyut Puanlarının Karşılaştırması

						t test	
	Spor Yapma	N	Ort.	SS	t	sd	р
İyi Oluş	Evet	153	5,69	,90	1,285 270	270	,200
Tyl Oluş	Hayır	119	5,56	,85		270	
Ö W 1	Evet	153	5,06	,75	2.506	270	010
Öz Kontrol	Hayır	119	4,82	,78	2,596	210	,010
D 11.1	Evet	153	4,02	,94	,149	270	,882
Duygusallık	Hayır	119	4,00	,84			
Sosyallik	Evet	153	5,15	,75	2,500 27	270	012
	Hayır	119	4,92	,77		270	,013
Toplom Puon	Evet	153	5,19	,62	2.545	270	011
Toplam Puan	Hayır	119	5, 00	,62	2,545 27	270	,011

Yapılan karşılaştırmada, öz kontrol (t=2.596; p<.05), sosyallik (t=2.500; p<.05) alt boyutları ve DZ toplam puanda spor yapanlar lehine anlamlı farklılık tespit edilmiştir (t=2.545; p<.05).

TARTIŞMA

Bu çalışmada, medeni durumlarına göre DZ düzeylerinde bir farklılık bulunamamıştır. Awla (2023) üniversite yöneticileri arasında medeni durumun DZ açısından bir farklılığa neden olmadığını ortaya koymuştur. Güllüce ve İşcan (2010) yaptıkları çalışmada yöneticilerin DZ ile medeni durumları arasında anlamlı bir ilişki olmadığını belirlemişlerdir. Bu bulgular çalışmamızda elde ettiğimiz bulguları desteklemektedir. Aksi yönde medeni durumun duygusal zekâyı olumlu yönde etkileyeceğini gösteren çalışmalarda bulunmaktadır (Ekstrimera ve Fernandez, 2005; Jokar, 2007). Evlilik durumunun duygusal zekâ yönlerinin gelişmesini sağladığı düşünülebilir. Çalışmamızdaki faklı sonuçların olası nedeni evli olarak geçirilen süre ile ilgili olabilir.

Ayrıca duygusal zekânın cinsiyete göre değişmediği (Brown ve Reilly 2008), kadınların duygusal zekâsının daha yüksek olduğu (Fernández-Berrocal ve ark., 2012) ve bizim çalışmamızda olduğu gibi erkek katılımcıların duygusal zekâ düzeylerinin yüksek olduğu araştırma bulguları da bulunmaktadır. Ciarrochi ve ark. (2000) kadınların yüksek DZ düzeylerini iki ana nedenden dolayı açıklamıştır. Birincisi kadınların biyolojik olarak buna donanımlı olması, ikincisi ise daha yoğun sosyal etkileşim yaşadıkça empati becerilerinin daha gelişmiş olmasıdır. Bizim çalışmamızda bu varsayımların aksine erkeklerin duygusal zekâsı daha yüksek bulunmuştur. Bu bulgular, duygusal zekâsı yüksek erkek çalışanların kadınlara göre daha fazla öz kontrol sağlayabildiklerini ve daha iyi sosyal becerilere sahip olduklarını göstermektedir.

Literatürde spor yapma durumunu inceleyen çok az sayıda çalışma tespit edilmiştir. Szabo ve Urbán (2014) tarafından yapılan çalışmada spor yapanların DZ düzeylerinin daha yüksek olduğu bildirilmiştir. Benzer şekilde Coşkun'un (2019) çalışmasında spor yapanların DZ düzeylerinin daha

yüksek olduğu gözlemlenmiştir. Bunlardan farklı olarak Çelikdağ (2018) yaptığı çalışmada spor aktivitelerinin duygusal zekâ düzeylerinde anlamlı bir farklılık yaratmadığını bildirmiştir. Spor yapmanın psikolojik durumları etkileyebildiği (Pot ve Keizer, 2016) ve duygusal-bilişsel gelişime katkı sağlayabildiği (Erickson ve ark., 2013) belirtilmiştir. Bu doğrultuda spor yapan bireylerin spor yapma sıklıkları ve süreleri dikkate alınmadan bile duygusal zekâ seviyeleri, spor yapmayanlara göre daha yüksek olması literatür bilgisini desteklemektedir.

SONUC

Sonuç olarak spor organizasyonlarında çalışan erkeklerin öz kontrol, sosyallik ve toplam duygusal zekâ düzeylerinin kadınlara göre daha yüksek olduğu, spor yapan bireylerin de öz kontrol, sosyallik ve toplam duygusal zekâ düzeylerinin spor yapmayanlara göre daha yüksek olduğu söylenebilir.